

Reuerend. pater. Venit ad me nup Lelius
familiaris tuus cū oratiōe ab M. Antonio
seraphici dogmatis p̄fessore germano suo
anno superiore apud sacratissima lectisternia Corā
pontifice habitae: eam ut studio quodā augendi fra
terni noīs chalcographis consilio meo traderet pu
blicādā Substitu primis in effatibus: qm̄ horū iam
nimis multę circunferātur cœnobitaȳ iēptię: Et iā
hac edendaȳ lucubrationū facultate res pœne tota
līrariā quę lucem & splendore exp̄tabat: q̄ pollutis
simā tandē cernatur exputere. Breuē ad percurrē
dā eā horā poposci. Ut datū est ociū legi: per legi:
Equidem summū esse scelus arbitror: & quo nefar
rius sit nullum: nullū magis execrabile: non id sane
quod iā in omne humanū genus perditissime irrep
sit/ liuor/ obtrectatio/ inuidia: Sed hoc ip̄um quoq̄
bonos eruditaȳ paginarū autores sua laude desti
tuer: Ego nescio quid ceteri sensuri sint: In hoc hoīe
mix dicēdi cādore cōperi. Fons oratiōis ubiq̄ pu
rus ī hoc & lucidissimus: nihil habet anxiū: nihil ī
quo eū unq̄ credas exudasse: ut natā cum illo & ab
natura acceptā/ nō studiis illis anhelatissimis para
tam eloquentiā: aut ad ambitionē cōparatā oīo fa
scare: Nō surgit modo & tumor: sicut nōnulli: In fla

I. N. E.
1583
tus & turgens/modo laquidus deflaccit & torpēs:
ut hic maticā: illic folles dicas exagitate: idē ubiq;
proprius & genuinus/nō exquisitis defineriis & i il
lo ab nr̄is ecclesiasticis cōcētus ligio laborauit: sed
id quod oratorię traditionis potissimū est: ut esset
ualidus atq; electus & modesta quadā hylaritate
ubiq; niteretur/obseruauit: nō re detinet periodis:
nō uulla re aut inani arrogāria aut uentosa uanita
te cōtūdit: **Q**uin adde id quod paucissimi prestāt:
sacra illa: diuinas institutiones: dicta: facta: cōsilia
oīa tam cōcinne exegitur atq; decore: ut nescias utro
plus laudis mereatur/noticiāne & crebritate diui
norū mysterioꝝ: an ipsa iugi & illustri oratiōis sua
uitate/Ego uero pater reuerēde nō modo sū cōhor
tatus quidē ut legendā eam studiosis oībus p̄f̄ ar
geret in orbē: sed opam etiā omnē meam: diligentia
studiū: spopoudi: ut & cognosceret. **M. Ant. & uni**
uersi deniq; litterati itelligerēt **P**hermū in ea cōsili
rōne p̄stare in q̄ iā olim cū Cāpanū edidit Romāq;
eloquētię post unū Ciceronē columē unicū. ut ad
miniculator immortalitatis sim inde fatigatissim⁹ his
qui bona luculētis litteris uolumina cōdāt: & meū
sibi sentiat q̄sq; in somnes in liberalibus noctes tra
duxerit p̄coniuū semp̄ q̄ buccinatissimum extitisse
iis p̄sertim **P**rofeuchariis hoībus quos uti hor
reo uelut damnatissimos atq; acherōicos spiritus
nisi probe & sanēte: quod sunt p̄fessi: uitā instituāt
ita ueneror & colōsi cum sanctimonia eos conspiciā

litteratum studia insigni aliquo profectu cōiunxis-
 se At quoniam in theologia nulli sunt ame adhuc
 libri dum Cereri conciliandę incumbimus euolu-
 ti non ego ita audax esse uolui tamen: ut solo auriū
 iudicio orationisq; lepore rem oēm solus per cense-
 rem: Teq; quem excellentissimum omnes in ea fa-
 cultate predicant: ut in his que de superis: de deo/
 ultramundano: de tota ista angeli missione ab hoc
 differuntur tu quoq; sentent: ā ferres/ adeundū exi-
 stimau: Mihi ea sane quātum ingenii nubes i hac
 humana calligine perspicere sinit consentanea ad/
 modum uidentur omnia/ & piissime nos de nostra
 ad aduenientē christum suscipiendum preparatio-
 ne emonere. Quasi probare te hęc eadē cognouero nul-
 la mora est qui Lelio nostro satisfaciam: ut qui pro
 christi gloria quottidie se exercet. M. Ant eius ger-
 man⁹ pro merito acerrimis cōcionibus caelo laudē
 se quoq; & gloriā sibi tādē sentiat i terris apud opri-
 mū & pbarissimū quēq; q̄ maxiam cōperisse. Valc:

FINE
 1583

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines.

Second block of faint, illegible text, also appearing to be bleed-through from the reverse side. It consists of approximately 10 horizontal lines.

AD SANCTISS. ALEX. VI. PON. MAXX.

.M. ANTONII TIGINENSIS.:

AR. ET SAC. THEOL. DOC.
IN ADVENT. DOM. II. M. D. ORATIO.

Ecce Ego Mitto Angelū Meū ante faciē meam.
Qui pparabit uia tuā ante te: Verba sūt pceptoris
nri ielu xpi. Math. xi. c. & in pntis diei euāgelium.

A Fonte sacratissime uirginis Marie ois chri
stiana solet emanare orō: Ego precipue B.
pater Alex. in oibus meis cōcionibus ab ip
sa uirgine semp orsus sum: sic impre sentiar ad eam
uerbis angelicis confugiā. Dicēdo: Aue Maria gra
tia &c. Ecce ego Mitto Angelum meum &c. lo. capi
tulo memoratis: Lectio sancti euangelii Hodierna.
B. pater Alex. uosq; mundi lumina Car: colendissi
mi Ita me animosum reddit. ut i presentiarū coram
sanctitate tua corāq; hoc splendido ac sacratissimo
collegio oraturus minime contremiscam. Vbi tamē
uestris etminētissimis presentiis multi multiq; exi
mii oratores sepe muri elingues facti sunt: Cum ip
se pceptor noster iesus christus doceat. homines q
mollibus uestiuntur in domibus regum: & non in
domo dei: esse: Monet etiam. q; cariores sunt. qui
deserta habitāt & puritate cordis iduūtur: q; q sup
ba possidet theatra: & mōdana ornātur scia. Quod
re ipsa cōprobat cū io. humilē melle & locustis ue
scētē pphetā & plusq; pphetā nominat: paupesq; &
simplices sue fidei pdicatores piscatores elegit: Ino
pē ac abiectū frāciscū sue ecclie uoluit reparatores

Demū cū uiduā in gazophilaciū duo q̄ sola sibi mi-
nuta fuerāt mir:ētē aīaduerreret dñs & uideret non
de primonio: sed de aīo opus eius exainans & cōsi-
derās. nō q̄tū. sed ex q̄to dēdisset rñdit & dixit. Am-
dico uobis/ qm̄ uidua ista plus oībus misit in donā
dei: Hec ut dixi B. p̄r. Alex. In dicēdo corā factū
te tua mihi uires aī maxie p̄stār: cōsidero. n. q̄ hec ē
domus dei & porta celi in q̄ loquor: & q̄ uicarius es
xp̄i corā quo loquor: & q̄ res xp̄iana ē de q̄ locutu-
rus sū: Et si ego exilis sū ingenio: renūisq̄ primonio
neq̄ uocis liubertas mihi sufficiat: ad dicēdum: Et si
mollib⁹ nō uestior: & si lauta nō pascor gl̄ia mēse pp̄
hoc nō uereor: imo tāto plus recreor: q̄to certior sum.
Q̄ illū cui⁹ hic uices geris sectaberis: scio q̄ non q̄tū
sed ex q̄to i gazophilaciū hoc ap̄olicū mitā. Cōsi-
derabis atq̄ accep̄tabis: Acceptabis in q̄. p. s. Alex.
duo (imo tria) q̄ sola mihi sūt minuta sup̄ p̄posita
sci euāgelii uerba. Primū erit de igēti hoīs dignita-
te. q̄ angelus i primis uerbis dī: Secūdū erit de i ex-
p̄ssibili hoīs xp̄i sublimare. q̄ facies dei i secūdis uer-
bis scribit Tertiū erit de p̄paratiōe humane uie ad
xp̄m suscipidē. de q̄ in ultis uerbis p̄tractat. Hoīs
altissima p̄icipia repētere possum⁹. p. b. Nā si rec-
te cogitare uoluerim⁹ ea ab eterno i mēte diuina esse
q̄ certissime iueniem⁹: Et ista hoīs aliarūq̄ rez pri-
mordia ex dei sp̄ia pullulata: liq̄ ideas rez seu exē-
plaria appellauer̄. Est at̄ idea secūdū eos p̄petua sub-
stātia. causa et p̄cipiū. ut singularia talia sine q̄ his
ipsa ē. Et secūdū hos p̄ter hos hoīs. hoīem quēdā in

Sous dignis.

Idas

telligi necesse ē: p̄ter eq̄s eq̄ū: ac cōiter p̄ter aīalia aī
mal: nec gnabile nec corruptibile. ut q̄nadmodū ab
uno sigillo multe signant̄. imagies: sic a singul' fēsi/
biliū ideis mltā formātur ab ip̄o deo maxio optioq̄
creatore/ q̄ uerbō. i. sapia sua in q̄ idec sūt rex cūcta
p̄ducit: hec sūt noue ueterisq̄ scriptute erudimēta:
ab utroq̄. n. d̄r d̄ns possedit me ī inicio &c. Qd̄ p̄ci/
pue de hoīe ītelligi debet: cōsistit postmodū ex car/
nē & ex sp̄ū: secūdū carnē carnal' ac terren⁹ d̄r: Secū
dū sp̄ūm spiritualis ac celestis: Nā hebraica scriptū
ra: passus hō adā uocat̄ q̄li terra rubea. hoc ē secun
dū carnē: at secūdū aīam dei siml' achrū ē hō. Cū ad
imaginē & similitudinē ei⁹ factus sit: un̄ duplex hō re
pitur: alter exterior: alter īterior noīatur: p̄mus q̄
carnal' secūdus ē q̄ sp̄ual' r̄ u uicit: hō idcus cūcta sub
iecit: oues & boues uniuersaq̄ &c. Et p̄p̄ hoīem oīa
facta sūt tāq̄ p̄p̄ unū finē: hoīem ip̄m ob imēlā eius
nobilitatē aliquos ut deū iā adorasse legim⁹: asserē
bāt. n. illū terre: & mari: & oībus q̄ in eis sunt d̄nari:
nō ne hūane nāe plus gr̄e plusq̄ excellētie d̄ns cōces
sit q̄ ip̄is āgēlis. cōcessit in q̄ x̄po hoī sūmā gr̄am ita
ut de plenitudie e.⁹ accepim⁹ oēs: sic ēt uirgini glo
riose x̄pi dei et hoīs uere genitrici ingētissimā do
nant gr̄am: imo exaltata ē s̄acta dei genitrix. super
choros &c. nō ab re. i. ḡr hodie ī s̄acto euāgelio dicit̄
q̄ appellat hoīem. i. ioānē. angelū meū: hō ēt apud
nros uir & scribitur & noīatur. ex q̄ appellata ē uir
tus: uir it̄ p̄p̄rium ē deū sup oīa cōlere & ei⁹ leges
atq̄ p̄cepta s̄actissime obseruare: utendū ē i. ḡr his si

Adam

Is. i. Un

uirtutis cōpotes (uel potius) si uiri uolumus eē: qm̄
a uiris uirtus nomē ē mutua ta: Quā uirtutē hō ui/
te sue sociā habere debet & sine q̄ facillie ipse hō labi/
tur: Arbitramur p̄fecto hōiem sicut nauē bonā fa/
bre factā. bene intrinsecus cōpactā & extrinsecus elegā/
ter depictā: mobili elauo: splēdētibus uelis: postreo
oibus armamētis idoneis ad usū & hōestis ad cōtem/
plationē: eā nauē: si at gubernator nō agat: aut tem/
pestas agat. q̄ facillie cū illis egregiis instrumētis aut
p̄fūda hauserit: aut scopuli cōminuerit. Sic hō cui⁹
ai⁹ & copis tāta ē pulchritudo & nobilitas ut mico/
cosmos q̄si paruus mūd⁹ ab atiqs dictus ē. cuius ar/
bitrii libere: i periuū libereq̄ ptātes i manu sua sūt. Si
uirtutis clauo seipm̄ nō bene rexerit & nō bñ guber/
nauerit ad ima eū demōibus corruiet. si uero uirtutē
āplectitur ipam. sup̄ ethera cū sup̄mis habitabit ange/
lis. nam sic cū hodie euāgeliana appellāt uerba. ec/
ce iquūt angelū meū. i. ioānē cuius opa non minus
angelica q̄ hūana fuer. ¶ Postmodū dixit dñs. añ
faciē meā. i. añ xpm̄. Qui facies ut figura p̄ris ē cū
sit ipse p̄fectus deus & p̄fectus hō. ex aīa rōnali & hu/
mana carne subsistēs. deus ē qm̄ uera p̄ris ē sapia ue/
rūq̄ uerbū diuīo intellectu ac diuīa essētia. ceterualr
genitū. nō tñ ab ipso p̄re. nisi p̄sona lr̄ distinctū. Ca/
nite qdē ecclie ueritas. alia ē. n. p̄sona p̄ris. alia filii
alia sp̄s. s. una tñ in eis manēs simplex essētia sim/
plexq̄ natura seu substātia. Et sic unā deitatem sub/
p̄riā maiestate ac sub p̄ia trinitate p̄fectissime adol/
ram⁹. Et licet p̄ sit de⁹. Et fil. sit de⁹. & sp̄s. s. sit de⁹

*Chris facies
pus.*

126

nō tamē tres dii sed unus est deus. Facies igit̄ hoc ē
figurā & similitudo dei patris: uerbū est ipsum pa-
trem uerissime representans. Qued uerbū caro fac-
tū est id est homo: q̄ uere christus appellat̄. Si-
milis est deo p̄ri: nō uultu: nō oculis: nō p̄ctore: nō
brachiis: nō pedib⁹. Quoniā his oībus deus noster
uerus & indubitatus aptissime caret: Alieni aut̄ fal-
si dii sup̄ uacaneē hīs oībus habūdaē dicūtur. Illes
nā q̄ sancta i crepat scriptura dicēs: Aures hnt̄ & nō
audient & c. similis est p̄ri in eadē (ut diximus) es-
sentia simplici & natura: in eadē infinita uirtute &
oīpotentia: in eadē bonitate & sapiētia: In eadē iu-
sticia atq̄ clemētia: In reliquis oībus quē sapiētes
theologi attributa & uocāt & nomināt. Deniq̄ ita si-
milis est p̄ri q̄ nihil est hac similitudine similis: An̄
faciē meā ergo merito. Dñs p̄ prophetā Malachiā
dixit. Ip̄metiā christū p̄fectū hoīem ex aīa rōnali &
humana carne subsistētē iā diximus: Quā rem itez
asserimus & affirmamus. O īgēs igit̄ ēterni p̄ris Be-
nignitas: O q̄ magna hoīs dignitas: O incomprēsi-
bilis iesu christi sublimitas. De quo uere dicit̄. Et p̄-
dicatur q̄ est p̄fectus deus ut p̄fectus homo. Et in q̄
dicitur uere: Deus est homo & homo est deus: uerū
enim uero dicimus & cōfitemur. q̄ conceptus est de
spiritu sancto natus ex maria uirgine & sic homo fa-
ctus est: Sed cui aut q̄bus hec refero? O nescia mens
mea: O īgeniū nimio īpulsu distractū: o īcōtinēs os
uelocissima loq̄citate trāscursū: Date ueniā. Bea. p.

Clarissima mundi lumina: putabam enim in nostris scho-
lis nostris discipulis & auditoribus hec ut solemus
declarare: Aut in pulpito esse uidebar & concionando
simpliciter ac ruderem plebem edocere atque instruere: non ad-
uertebam uiam sanctitatem non attendebam ad confratres tu-
os: non aspicebam diuinum hoc solium: a quo omnis sapientia
atque doctrina emanat. Vobis diuinitus & a spiritu san-
cto omnis datur cognitio qui omnium est artifex omnem
habes uirtutem: de eo ait saluator: paraclytus autem spi-
ritus sanctus quem mittet pater in nomine meo, ipse uos
docebit omnia: Nobis postmodum a uobis cuncta aper-
tuntur & manifestantur. Et tamen nostri sciunt & scribunt
theologi quantum a uestro suscipiunt eloquio. Immo cum
gelio non crederem nisi quia romanam ecclesiam credi-
mus. ad quam docet orator minime ueni: sed tanquam disci-
pulus pavidus & tremens lectionem ueni (ut aiunt) re-
citare. Duo prima. que promissimus minuta hic in
medium adduximus. B. pater Alex. que & si digna non sunt
recondi tantum sacro gazophylacio ubi nil nisi politum:
nisi limatum: nisi denique sanctum reponitur Dabis ueniam
pontifex clementissime ac tertium & ultimum munusculum
(quod superest) nostrum non aspernabere: imo ad comu-
nem hominum uiam preparandam ut christum deum suscipiamus
attende: Angelus enim iste quem pater mittit ante faciem
suam id est ante christum. preparabit uiam hoc est hominum
corda & mentes disponet ad deum. Deus enim beatif-
sime pater Alex. in malivolos non intrat animas: fœ-
dos homines & aperte malos neque audit: neque diligit:

Des. h. c. via
prepar. c.

327
sui contemptores Blasphemos/ ac Idolatrie cultores/
ecclesie orthodoxe latratores. et destructores. q̄ ma
xime odio habet/ Tua pon. maxie fr̄umq̄ tuorum
reuerēdissimoz cardinaliū. iussa ac canones negli
gētes spernētēsq̄ negligit ac sp̄nit/ Audientes uerō
et amplectētes. audit et amplectitur. ait enim. Qui
uos audit. me audit et q̄ uos spernit. me sp̄nit. Vētu
ro igitur xp̄o glorioso ad nos quē mittit deus p̄r eb
nimitā hūani generis dilectionē (ut apostolica tes
tatur uerba) sic deus dilexit mundū ut filiū suū
unigenitum daret: et alibi . Qui proprio filio suo
non pepercit: preparare ac disponere nos et decet et
necesse est. Abiiciēda sūt op̄era tenebrarū. uidelicet
crimina. et scelera nostra/ et induēda sunt arma lu
cis christi/ qui illuminat oēm hoīem illumina
ri uolentem. Humiliemus nos ī hac christi receptio
ne / quē admodū Centurio ille/ qui dicebat domi
nō sum dignus ut intres sub tectū meum / sed tantū
dic uerbo et sanabitur puer meus/ Aut sicut phari
seus ille qui oculos leuare non audebat. Sed pecu
ciendo pectus suam elamabat . propitius esto mihi
domiē peccatori. Occuramus illi fideles sobrii atq̄
casti/ non auari/ non immundi/ non idolozum serui/
Cantemus domino gloriose qui uisitabit nos oriēs
ex alto Immo qui fecit redēptionem plebi sue. De
ponamus ueterem hominem. Cum actibus suis. ut
adepti participationem generationis christi carnis.

renūtiemus opibus. Recordari debemus cuius capi-
tis & cuius corporis sumus mēbra: Reminiscimur de-
bemus Peruti de prāte tenebraꝝ translati sumus ī
dei lumē & regnū. Vnanimus ergo & in unū concor-
des accedamus obuiā christo qui caput ecclesie nre
est. Que una ubiqꝫ terraz: ubiqꝫ locoꝝ uenerari de-
bet: Quā unā ecclesiā in cantica cāticoꝝ sancta san-
ctorū ex psona dñi designat & dicit: una est colūba
mea: perfecta mea: una est matri sue electa: genitri-
ci sue. Hanc ecclesie unitatē / qui nō tenet tenere se
fidē credit: Qui ecclesie renititur & resistit ī ecclia
se esse cōfidit: Quādo & beatus apo. Pau. hoc docet
Et sacramentū uniratis ostēdit dicens: unū corpus:
& unus spiritus: unā spes uocationis nrę: unus dñs
una fides: unū baptisma: unus deus: Quā unitatem
firmiter tenere & uindicare debemus. Maxime hos
clerici & religiosi qui ī ecclesia p̄sident & morantur:
Huius ecclesie sacteꝝ caput primū (ut diximus) chri-
stus est: hec m̄r nostra est: Illius scerū nascimur: Illi
lacte nutrimur: spiritu ei⁹ aiāmur. Quo spiritu: sã
cto Igitur sacte & spiritualit̄ uiuamus: de terris oc-
culos ad celum extollamus: Ad superna & diuina
plenum deo & christo pectus erigam⁹: nō nisi que
sunt deo & christo digna faciamus. Qui cum p̄e
filio & sp̄s. uiuit & regnat ī secula seculoz. Amē.

INC

1583